

Kolmas kanneperuste perustuu perustelujen puuttumiseen kokonaisuudessaan, koska neuvosto totesi ainoastaan, ettei määräämistä ollut komission ehdotuksen hyväksymiseksi liitteessä XI olevan 3 artiklan mukaisesti, ilman että se selitti, miksi se hylkäsi ehdotuksen. Tämä kanneperuste liittyy sekä palkkojen ja eläkkeiden mukauttamiseen että uusien korjauskertoimien vahvistamiseen.

että vakiintuneessa käytössä olevana lääkkeenä direktiivin 10 a artiklan mukaisesti rekisteröityä lääkettä voidaan käyttää 10 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuna vertailulääkkeenä?

(¹) EYVL L 311, s. 67.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākās tiesas Senāts (Latvia) on esittänyt 4.3.2013 — AS "Olainfarm" v. Latvijas Republikas Veselības ministrija ja Zāļu valsts aģentūra

(Asia C-104/13)

(2013/C 123/20)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākās tiesas Senāts

Pääasian asianosaiset

Kantaja: AS "Olainfarm"

Vastaajat: Latvijas Republikas Veselības ministrija ja Zāļu valsts aģentūra

Väliintulija: AS "Grindeks"

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY (¹) 10 artiklaa tai sen muita säännöksiä tulkittava siten, että vertailulääkkeen valmistajalla on subjektiivinen oikeus moittia toimivaltaisen elimen päätöstä, jolla rekisteröidään toisen lääkevalmistajan geneerinen lääke siten, että vertailulääkkeenä käytetään vertailulääkkeen valmistajan rekisteröimää lääkettä? Seuraako mainitusta direktiivistä toisin sanoen, että vertailulääkkeen valmistajalla on käytettävissään oikeussuojakeinot tuomioistuimessa, jolloin tutkittaisiin, onko geneerisen lääkkeen valmistaja ilmoittanut lainmukaisesti ja perustellusti vertailulääkkeen valmistajan rekisteröimän lääkkeen mainittujen direktiivin 10 artiklan säännösten mukaisesti?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko direktiivin 10 ja 10 a artiklan säännöksiä tulkittava siten,

Kanne 6.3.2013 — Euroopan komissio v. Suomen tasavalta

(Asia C-109/13)

(2013/C 123/21)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Hetsch, O. Beynet ja I. Koskinen)

Vastaaja: Suomen tasavalta

Vaatumukset

— On todettava, että Suomen tasavalta ei ole täyttänyt sille sähköisen sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY (¹) 49 artiklan 1 kohdasta johtuvia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia tarvittavia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä direktiivin 2009/72/EY 2 artiklan 1, 2, 5, 7, 8, 9, 11, 13, 14, 17, 18, 19, 21, 22, 24, 28 — 35 alakohdan, 3 artiklan 5 kohdan a alakohdan ja 9 kohdan c alakohdan, 9 artiklan 1, 2, 3, 7, 9, 10 ja 12 kohdan, 10 ja 11 artiklan, 12 artiklan d ja h alakohdan, 13 ja 14 artiklan, 16 artiklan 1 kohdan toisen ja kolmannen virkkeen, 2 ja 3 kohdan, 17 — 23 artiklan, 25 artiklan 1 kohdan, 26 artiklan 2 kohdan c alakohdan kolmannen ja neljännen virkkeen, d alakohdan toisen ja neljännen virkkeen sekä 3 kohdan, 29 artiklan, 35 artiklan 4 ja 5 kohdan, 36 artiklan a — e, g ja h alakohdan, 37 artiklan 1 kohdan b — u alakohdan, 3 kohdan, 4 kohdan b ja d alakohdan, 5 kohdan ja 9 kohdan, 38 artiklan 1 kohdan, 39 artiklan 1, 4 ja 8 kohdan, 40 artiklan 1, 2, 3, 6 ja 7 kohdan ja liitteessä I olevan 1 kohdan a alakohdan kuudennen ja kahdeksannen luetelmakohdan, d alakohdan, f alakohdan ja j alakohdan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä tai ei ainakaan ole ilmoittanut niitä komissiolle Manner-Suomen osalta eikä Ahvenanmaan maakunnan osalta ole antanut tarvittavia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä mainitun direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä tai ei ainakaan ole ilmoittanut niitä komissiolle;

- Suomen tasavalta on määrättävä maksamaan SEUT 260 artiklan 3 kohdan mukaisesti 32 140,8 euron suuruinen päivittäinen uhkasakko, jota sovelletaan tätä asiaa koskevan tuomion julistamispäivästä;
- Suomen tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanon määräaika päättyi 3.3.2011.

(¹) EUVL L 211, s. 55.

Kanne 7.3.2013 — Euroopan komissio v. Suomen tasavalta

(Asia C-111/13)

(2013/C 123/22)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Hetsch, O. Beynet ja I. Koskinen)

Vastaaja: Suomen tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Suomen tasavalta ei ole täyttänyt sille maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/73/EY (¹) 54 artiklan 1 kohdasta johtuvia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia tarvittavia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä direktiivin 2009/73/EY 2 artiklan 1, 2, 4 — 18, 20, 22 — 36 alakohdan, 3 artiklan 3 kohdan ensimmäisen, toisen ja kolmannen virkkeen ja 6 kohdan b alakohdan, 12 artiklan, 13 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan, 15 artiklan 1 ja 2 kohdan, 16 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen, 2 ja 3 kohdan, 25 artiklan 1 kohdan, 33 artiklan, 36 artiklan 4 kohdan toisen ja neljännen alakohdan, 6 ja 8 kohdan sekä 9 kohdan kol-

mannen alakohdan, 39 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdan, 5 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan sekä toisen alakohdan toisen virkkeen, 40 artiklan a — e, g ja h alakohdan, 41 artiklan 1 kohdan b, c — f, h — q ja s — u alakohdan, 4 kohdan b ja d alakohdan, 6 kohdan a alakohdan, 7, 9, 10, 11 ja 12 kohdan, 42 artiklan 1 kohdan, 43 artiklan 1, 4 ja 8 kohdan, 44 artiklan 1, 2, 3, 6 ja 7 kohdan ja liitteessä I olevan 1 kohdan a alakohdan kuudennen ja kahdeksannen luetelmakohdan, b, d, f ja h alakohdan sekä 2 kohdan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä Manner-Suomen osalta tai ei ainakaan ole ilmoittanut niitä komissiolle;

- Suomen tasavalta on määrättävä maksamaan SEUT 260 artiklan 3 kohdan mukaisesti 28 569,6 euron suuruinen päivittäinen uhkasakko, jota sovelletaan tätä asiaa koskevan tuomion julistamispäivästä;
- Suomen tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanon määräaika päättyi 3.3.2011.

(¹) EUVL L 211, s. 94.

Euroopan komission SEUT 218 artiklan 11 kohdan nojalla esittämä lausuntopyyntö

(Lausunto 1/12)

(2013/C 123/23)

Oikeudenkäyntikieli: kaikki viralliset kielet

Pyynnön esittäjä

Euroopan komissio (asiamiehet: C. Hermes ja H. Krämer)

Lausunto 1/12 on poistettu unionin tuomioistuimen rekisteristä.